

Наша јавност свакодневно је премрежена мноштвом стварних или фингираних афера. Ниједна област друштва није поштеђена великих афера које пуне странице наших не само таблоидних медија. Општа је оцена да је истраживачко новинарство у великој дефанзиви и кризи и оно се јави само више као инцидент него што има озбиљну подршку у медијској и културној политици. Зато афере ничу као печурке после после кише и нестају из видокруга наше јавности пре него што се осушила штампарска боја.

Медији производе и преносе афере као на медијској траци и оне служе само као средство за подизање или одржавање тиража што и произилази из свеопште владавине комерцијализације у нашој медијској и културној сфери. Међутим, има и медијских прича које се провлаче годинама, али оне више сведоче о немоћи наше државне политике да реши многе контроверзне и отворене случајеве (убиства новинара, судски процеси који трају у недоглед, случајеви пљачкашке приватизације). Тако смо често у прилици да присуствујемо пригодном отварању већ заборављених или потиснутих афера и то преваходно у политичке сврхе или у време када се захуктавају изборне кампање.

Ни свет наше културе није лишен овог синдрома афера које се најчешће свде на грађански профилисане одбране слободе изражавања, културних установа од насртаја политике или критику недоследности у вођењу културне политике. Одбрана права на слободно изражавање мишљења бившег управника Народне библиотеке Србије била је свакако једна од највећих афера у културном животу Србије у последње време. То се представљало као одлучна битка за одбрану права на критичко мишљење државног чиновника без обзира на то што је пружио подршку писцу који је између осталог позивао на насиље према тадашњем руководству наше државе. Након смењивања Сретена Угричића ова афера је отишла у заборав а велики борци за неприкосновену слободу мишљења и поштовање људских права пребацили су се на друга поља свога деловања (стална борба против српског национализма, борба против расизма и фашизма у Србији и одбрану Параде поноса).

Случај Угричић - о једној заборављеној афери

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 02 новембар 2012 23:29

